

Henri Cartier-Bresson

Biografija

- Francuski humanistički fotograf, rođen 22. kolovoza 1908. godine u mjestu Chanteloup-en-Brie u Francuskoj.
- Rani korisnik 35 milimetarskog filma.
- Utemeljio je žanr ulične fotografije, te je na samo fotografiranje gledao kao hvatanje odlučnog trenutka
- Bio je jedan od osnivača Magnum Photos, fotografske agencije s uredima u Londonu, Parizu, New Yorku i Tokyju.
- Bio je najstariji od petero djece, otac mu je bio proizvođač tekstila

Mladi Henri je fotografirao obiteljske odmore s kamerom **Box Brownie**; kasnije je eksperimentirao s tehničkom kamerom velikog formata (3x4 inča). Odgajan je na tradicionalni buržujski način, te su od njega zahtijevali da se obraća roditeljima službenim "vi" umjesto "ti". Njegov je otac bio uvjeren da će njegov sin preuzeti obiteljski posao, no Henri je bio nepopustljiv, a također se bojavao te mogućnosti.

Nakon studija na Magdalene Collegeu u Cambridgeu od 1928. do 1929., Cartier-Bresson se pridružio pariškoj umjetničkoj publici. Redovito je posjećivao divlje zabave koje je priređivao Harry Crosby (nećak J.P. Morgana), gdje se družio sa Salvadorom Dalijem i Maxom Ernstom, upoznao Marcela Duchampa i Mana Raya te upoznao njujorškog galerista Juliena Levyja. Levy će kasnije Cartier-Bressonu dati prvu komercijalnu stanku, priredivši izložbu svojih radova 1933. godine.

Jedno vrijeme je bio u Africi, na Obali Bjelokosti, gdje je preživljavao loveći divljač, te je tvrdio da je u lovu naučio metode koje će kasnije koristiti u fotografiji.

Cartier-Bresson je jednom rekao o svom radu: 'Za mene je fotografija istovremeno prepoznavanje, u djeliću sekunde, značaja događaja kao i precizna organizacija oblika koji tom događaju daju pravi izraz.' Ova ideja rodila je koncept 'odlučujućeg trenutka', koji ostaje sinonim za Cartier-Bressona.

Fotografija

Više godina je koristio kameru Leica s lećama 50mm koja mu je zbog svoje kompaktne veličine omogućila anonimitet u masi, što je bilo presudno za hvatanje intimnog trenutka. Na kameri je čak obojio sve sjajne dijelove u crno.

Na slici možemo vidjeti lažnu Leica kameru napravljenu od kartona i drveta, koju je napravio Saul Steinberg, te ju je prezentirao Bressonu.

Godine 1930. inspirirala ga je fotografija mađarskog fotoreportera Martina Munkacsija, na kojoj tri naga crnoputa dječaka trče u valove Tanganjike. Fotografija **Tri dječaka na jezeru Tanganjika** je ulovila slobodu, čar i spontanost njihovog kretanja i radost življenja. Ona ga je inspirirala da prestane slikati i da se ozbiljno počne baviti fotografijom. Objasnio je: "Odjednom sam shvatio da fotografija može fiksirati vječnost u tren."

Možda nijedna slika bolje ne ilustrira senzibilitet odlučujućeg trenutka više od Iza Gare St. Lazare (1932.), u kojoj je anonimna siluetirana figura uhvaćena usred skakanja preko vodenog prostranstva nalik zrcalu. Beaumont Newhall, prvi kustos MoMA-inog odjela fotografije, izložio je Gare St. Lazare na samostalnoj izložbi Cartiera Bressona *The Photographs of Henri Cartier-Bresson* 1947. u muzeju u New Yorku.

Njegove fotografije su prvi put izložene u galeriji *Julien Levy* u New Yorku 1932., i zatim u klubu *Ateneo* u Madridu.

Na fotografijama koje je uhvatio u Francuskoj, Italiji, SAD-u i Indiji, vidimo njegovo eksperimentiranje sa svjetlošću i sjenom.

Putovanja

Bresson je velik dio svog života proveo putujući po svijetu i fotografirajući u raznim gradovima. U jednom intervjuu razgovarao je o razlici između snimanja kod kuće u odnosu na egzotičnije lokacije, te je rekao: "Zainteresirati ljude na udaljenim mjestima - šokirati ih, oduševiti ih - nije previše teško." Zatim je dodao: "Na mjestima gdje sam cijelo vrijeme, znam previše, a nedovoljno."

Sa 26 godina išao je na ekspediciju u **Mexico** – zadatak im je bio fotografiranje izgradnje autoceste. No, jedno jutro je shvatio da su ga napustili i šef ekspedicije i ostali fotografi sa svim novčanim sredstvima koji su imali. Iako nije imao novca, odlučio je ostati u Mexicu i fotografirati.

Pariz – na prvoj fotografiji možemo vidjeti poznatog francuskog književnika i filozofa Alberta Camusa, a na drugoj vidimo savršeno uhvaćeni trenutak. Osim što je uhvatio plamen uhvatio je i trenutak kada je položaj čovjekove ruke sličan položaju ruke anđela u pozadini.

Kina – proveo je 10 mjeseci u Kini fotografirajući ljude, kulturu i politiku. Fotografirao je tijekom kineskog građanskog rata te je dokumentirao svakodnevni život u tom teškom razdoblju. Na fotografijama možemo vidjeti puste ulične prizore, usamljene trgovce, prirodu kao i politička okupljanja.

Indija – Bresson je u Indiji bio za vrijeme atentata na Ghandija. Fotografirao je njegove posljednje dane te kasnije njegov pogreb.

Osim u navedenim mjestima, Bresson je putovao diljem svijeta a na slici možemo vidjeti koja mjesta je posjetio.

Zanimljivosti

Nakon što je 1950-ih i 1960-ih proveo putujući svijetom na zadatku — vraćajući se u Kinu, Indiju i Meksiko, kao i posjetu Kubi i Japanu — Cartier-Bresson se na kraju umorio od svog životnog stila koji putuje po svijetu. Oženio se drugi put 1970. godine, s kolegicom fotografkinjom iz Magnuma Martine Frank, a par je ubrzo dobio kćer.

Cartier-Bresson se jako potrudio da sačuva anonimnost koja mu je olakšala rad. Kada je 1975. skupljao počasnu diplomu sa Sveučilišta u Oxfordu, sakrio je lice od gomile.

U želji da se pridruži borbi protiv fašizma, Cartier-Bresson se dobrovoljno prijavio za ratne napore i 1940. godine bio je raspoređen u filmsku i fotografsku jedinicu u Metzu u Francuskoj. Zarobljen od Nijemaca ubrzo nakon što se prijavio, proveo je tri godine u zarobljeništvu.

Nakon dva neuspješna pokušaja bijega, konačno je uspio doći do obližnje seoske kuće. Ostatak rata proveo je radeći na oslobađanju drugih i fotografirajući okupaciju Francuske svojom voljenom kamerom Leica.

Američki ured za ratne informacije naručio je Cartier-Bressona da snimi dokumentarac o povratku francuskih zarobljenika (La Retour, 1946.), koji je postao središnja točka umjetnikove prve samostalne izložbe u Muzeju moderne umjetnosti 1947. Muzej je planirao predstavu kao retrospektivu, jer se smatralo da je Cartier-Bresson mrtav. Ali umjetnik je bio vrlo živ - i bio je prisutan na njegovom otvaranju.

Godine 1974. dao je otkaz u Magnumu i prebacio se na portretnu i pejzažnu fotografiju. Vratio se i svom prvobitnom pozivu: slikanju i crtanju.

Stekavši reputaciju da je na pravom mjestu u pravo vrijeme, dokumentirao je sprovod Mahatme Ghandija – nakon što se sastao s indijskim vođom neovisnosti samo nekoliko sati prije njegovog ubojstva. Dokumentirao je građanski rat u Kini 1948., pad Šangaja pod komunistima 1949. i Indonezijski rat za neovisnost. Kroz svoju izvanrednu karijeru, Henri Cartier-Bresson je dokumentirao neke od najdramatičnijih trenutaka 20. stoljeća, od krunidbe Georgea VI do kolapsa Pekinga. Fotografirao je poznate umjetnike, pisce i filmske zvijezde uključujući

Pabla Picassa, Alberta Giacomettija, Alberta Camusa, Marilyn Monroe i Clarka Gablea, između mnogih drugih.

Ipak, Cartier-Bressonova najomiljenija djela često su njegova tematski najskromnija: snimke običnih ljudi koji žive u svom svakodnevnom životu. Slike poput Rue Mouffetard (1952.) redefinirale su ulogu fotografije letjeti na zidu i nadahnule velikane 20. stoljeća poput Martina Parra.

Kada je 2004. umro, malo prije svog 96. rođendana, za sobom je ostavio više od pola milijuna negativa snimljenih tijekom 50 godina u više od 40 zemalja.